

[Hans Nielsen.]

Nedskæringsmændene dem, der borede Dolken i Ryggen paa de danske Landmænd. Det er Sandheden om Nedskæringspolitikken. Denne Nedskæringspolitik kan jo kun holde til en vis Grad.

Nu ser jeg, at Proprietær Knud Bach kræver mere Nedskæring, og han kræver endogsaa Magtmidler bragt i Anvendelse. Ja, man kan jo godt stille det Krav; men de Magtmidler giver jeg ikke meget for. Nej, da man vilde skære ned paa Soldaternes og Matrosernes Lønningerovre i England, saa gjorde Matroserne Vrøvl; og det virkede. Det vil altid virke, naar de, der har Vaaben i Hænde, gør Vrøvl; de kan lave Revolution. Men jeg maa sige til Hr. Bach og andre, der er af samme Opfattelse som han, at man vel eventuelt ved Magt kan tvinge Nedskæring og yderligere Regulering igennem; men de Magtmidler, man fra slig Side kan bringe i Anvendelse, giver jeg ikke meget for, naar jeg tager i Betragtning, hvilke Magtmidler den højtærede Justitsminister og den højtærede Forsvarsminister har til Raadighed for at holde Orden i Landet.

Det ærede Medlem krævede altsaa her truende, at der skulde handles hurtigt. Men er der nu egentlig nogen Grund for os her i Danmark til at være de første, der meldte sig ved Ladegaardens Port? Det forekommer mig slet ikke at være Tilfældet. Det forekommer mig tværtimod, at vort Land stod saa aldeles fortræffeligt i Forhold til alle andre Lande, just da Sterlingen brød sammen. Jeg ser, at „Børsen“ har en lille Artikel, der hedder: „Et fint svensk Statsregnskab“. Det er en særlig rosende Artikel om det svenske Finansvæsen. Der oplyses deri, at det svenske Statsregnskab, der nu er offentliggjort, udviser et Overskud paa 12 Mill. Kr., medens Balancen er paa 799 Mill. Kr. Ja, det er jo et meget pænt Overskud; men det forekommer mig dog ikke at være af en saa tilfredsstillende Form som det, vi nylig har faaet forelagt af den højtærede Finansminister her i Danmark. I Fjor havde vi jo et Overskud paa Statsregnskabet paa 12 Mill. Kr.; i Aar har vi et Overskud paa 26 Mill. Kr., efter at vi har afbetalt 40 Mill. Kr. paa Statsgælden. I indeværende Aar kan vi afbetale, saa vidt jeg husker, 22 Mill. Kr. paa Statsgælden, og yderligere giver man 10 Mill. Kr. til Kommunerne til Nedsættelse af de kommunale Skatter, og man venter ogsaa paa dette Regnskab et Overskud. Og paa det Forslag, som er forelagt for det kommende Aar, forventes der et Overskud paa 20 Mill. Kr., og yderligere

afbetales godt og vel en Snæs Millioner Kroner paa Statsgælden. Endvidere er der paa Forslaget 65 Mill. Kr. til Igangsættelse af forskellige Arbejder under de respektive Ministerier. Jeg maa sige, at det er jo en Status af en helt anden Art end den, vi ser saadanne store Lande som Amerika og Frankrig opvarte med i Øjeblikket. Jeg synes derfor, at vi for Anstændigheds Skyld ikke skulde være de første, der meldte os og erklærede, at vi var en derangeret Nation i økonomisk Henseende, og dette saa meget mere, som vore Kommuner ogsaa befinder sig i god Orden med Hensyn til deres Finanser. Jeg har her den sidste Opgørelse fra Statistisk Departement, hvoraf det fremgaar, at vore Kommuner i Fjor afbetalte 124 Mill. Kr. paa deres Gæld og i Fjor 55 Mill. Kr., altsaa næsten 200 Mill. Kr. afbetalt paa 2 Aar. Ser man paa de samme Kommuner hele Regnskabsvæsen, baade vedrørende Skatter og Udgifter, forekommer det mig alt sammen sundt og godt, det eneste usunde i disse Regnskaber er Fattigvæsenet, hvis Udgifter stadig gaar i Vejret, og det er vel takket være de Nedskæringer, der af Venstre er foretaget paa de sociale Udgifter. Takket være disse Nedskæringer væltes der flere og flere Byrder over paa Fattigvæsenet; det er beklageligt, men det bliver der forhaabentlig ogsaa Mulighed for at faa ændret i indeværende Rigsdagssamling. Vore Kommuner Styrelse er altsaa ogsaa i en god og sund Udvikling.

Hvad endelig vort Bankvæsen angaar, vil jeg mene, at vor Nationalbank, der hidtil har været noteret i en Kurs af 170, sikkert er sin Kurs værd. Endelig har vi ogsaa i den konsoliderede Landmandsbank, som er befriet for alle sine gamle, daarlige Engagementer, en Bank, der i Tider som disse i høj Grad er i Stand til at afstive Landets Økonomi med sine 80 Mill. Kr. anbragt af Staten, dels ved direkte Kapital og dels gennem Garanti, der er jo endnu en Del løbende med Garanti. Det forekommer mig, at det danske Samfund rent økonomisk i det store og hele var i den bedste Situation, da Sterlingen brød sammen. Vore Erhverv arbejdede ogsaa alle sammen i høj Grad tilfredsstillende, i de sidste Aar var der foretaget store Moderniseringer og Forbedringer, og hvad Landbruget angaar, havde det udfoldet en Produktionssevne, som vi alle sammen maa bøje os for i Erkendtlighed. Alligevel blev Resultatet, at vi maatte forlade Guldkronen. Det er endnu ganske umuligt for os at sige, hvilke Følger det vil have for vort økonomiske Liv. Det er en